

ROK XXXV

WSPÓLNOTA WIARY

Hamburg 2012
Nr 1 / 392

Pismo religijno-społeczne Polskiej Misji Katolickiej

CZY NAPRAWDĘ
WIERZYSZ W ZMARTWYCHWSTANIE?

Wielki Post jest dla nas !!!

Każdy człowiek sam określa głębię swoich przeżyć. Przeżywanie Wielkiego Postu łączy się z wiarą, a zatem zależy od odpowiedzi na pytanie: Kim jest dla mnie Bóg?

...można powiedzieć, że dzisiaj post jest trendy – bo dzisiaj coraz częściej jest on postrzegany jako rodzaj diety, przejaw dobrego stylu, czy nawet mody, wyrażającej się w walce z nadwagą i w dbaniu o linię. A tymczasem podczas Wielkiego Postu, jako chrześcijanie, powinniśmy zatrzymać się nad cierpieniem, męką i śmiercią Zbawiciela. Mimo wszystko trzeba nam zauważyć, że post pokutny jest czymś zupełnie innym niż diety lecznicze. Można go uznać za pewnego rodzaju terapię pozwalającą na przemianę i odnowę, ale to czas duszy. Czas, by wziąć i uporządkować swoje sprawy, aby wyjaśnić nieporozumienia, nawiązać prawdziwe międzyludzkie relacje, i aby wreszcie uświadomić sobie i zaakceptować własny brak. Wielki Post ma nam pomóc przyjąć wewnętrzną postawę wsłuchiwania się w głos Boży.

Chciałbym, żebyśmy czytając tę refleksję zastanowili się - czy przy tym całym dzisiejszym zabieganiu, zapracowaniu, a może nawet zapomnieniu... - Wielki Post przeżyjemy równie gorliwie jak kiedyś?

Na początku kolejnego już w naszym życiu Wielkiego Postu usłyszymy te same słowa Chrystusa: „Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!”. Jest to dla nas jasne, ale i niełatwe zadanie, bo wymagające! Nawracajcie się – czyli powracajcie do źródeł – do wiary Ojców. Stojąc na progu tego, jakże ważnego czasu, warto zadać sobie pytanie: czy ja - katolik rzeczywiście jestem świadom tego, co niesie ze sobą wiara Ojców, której jestem świadkiem?

Znów, po raz kolejny, rozpoczynamy ważny okres w życiu każdego chrześcijanina. Chciałbym abyśmy się wszyscy jak najlepiej przygotowali na Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego.

Niech tegoroczny Wielki Post będzie dla nas wszystkich zbawienny, niech pozwoli na głębszą refleksję nad Słowem Bożym i przede wszystkim na uczestnictwo w nabożeństwach tego czasu, do czego szczególnie gorąco zachęcam. Bo może właśnie dzisiaj warto się zastanowić i poświęcić piątkowe popołudnie i pójść na Drogę Krzyżową? Może warto pójść odrobinę wcześniej do kościoła na Gorzkie Żale? Zapewniam... Warto! ...i jednocześnie proszę – nie zmarnujmy tej szansy... na głębsze przeżywanie Wielkiego Postu.

Ks. kan. dr Jacek Bystron

Wielki Post kiedyś a dziś ?

Od samego początku chrześcijaństwa, zgodnie z tradycją judaizmu i w duchu religijności w ogóle, istniały posty, jako środek uświęcający człowieka. Kościół ujął je w swoje ustawodawstwo... i tak:

Wielki Post ma być w zamierzeniu czasem na pokutę, odwrócenie się od grzechu i ponowne nawrócenie się. Trzy najważniejsze zalecenia to: post, modlitwa i jałmużna. Kościół przypomina nam, że Jezus traktował te zalecenia, jako trzy najlepsze drogi zbliżenia się do Boga.

Post określany jest jako czas pasyjny – czas pokuty, czas, który obejmuje okres liturgiczny od Środy Popielcowej do Wielkiego Czwartku. W pierwszych wiekach obejmował tylko Wielki Piątek i Wielką Sobotę. W III wieku poszczono już cały tydzień, zaś na początku IV wieku, na pamiątkę czterdziestodniowego postu Jezusa na pustyni oraz czterdziestu lat wędrówki Izraelitów po ucieczce z Egiptu, został przedłużony do czterdziestu dni. W VII wieku Kościół katolicki za początek postu przyjął szóstą niedzielę przed Wielkanocą. Ponieważ niedziele wyłączone były z postu, aby zachować 40 dni pokutnych, jego początek przypadał na środę. Od 1570 roku był to już zwyczaj powszechnie obowiązujący w Kościele. W tym dniu na znak pokuty posypywano głowę popiołem.

Ciekawostka z historii: Papież Grzegorz Wielki wprowadził okres przygotowujący do wielkiego postu – tzw. przedpoście – czas Siedemdziesiątnicy, który rozpoczął się na dziewięć tygodni przed Wielkanocą i obejmował trzy kolejne niedziele przed Środą Popielcową: Niedzielę Siedemdziesiątnicy (zwana także Niedzielą Starozapustną), Niedzielę Sześćdziesiątnicy

(zwana także Niedzielą Mięsoпустną) i Niedzielę Pięćdziesiątnicy (zwana także Niedzielą Zapustną).

Aktualnie przedpoście w Kościele katolickim nie obchodzi się. Jest natomiast obchodzony przez katolików tradycyjnych oraz luteranów i anglikanów.

UWAGA! Niedziele, podobnie jak było kiedyś – jako dni świąteczne, nie są nigdy wliczane do czasu Wielkiego Postu.

Tradycyjne nazwy niedziel Wielkiego Postu:

1. Wstępna	łac. Invocavit
2. Sucha	łac. Reminiscere
3. Głucha	łac. Oculi
4. Śródpostna	łac. Laetare
5. Czarna	łac. Iudica
6. Palmowa	łac. Palmarum

Ciekawe, że łacińskie nazwy zachowało do dziś w swym kalendarzu liturgicznym wiele kościołów protestanckich (m.in. luteranie i ewangelicy reformowani).

Wielkopostne zwyczaje, które kiedyś przestrzegane były bardzo rygorystycznie, dziś są już w większości niepraktykowane. Przede wszystkim, jak sama

nazwa wskazuje, należało (i należy!) poświęcić, tzn. zrezygnować z przyjemności kulinarnych.

Kanapki smarowało się powidłem lub maczało w oliwie, podawało się potrawy nieokraszone tłuszczem i śmietaną, na stole dominowały śledzie bez śmietany, kawa również była bez śmietany i bez cukru, za to z palonych żołądzi, piło się herbatę lipową, zamiast deserów jedzono niesłodkie ciastka zwane "wiekuistymi" (gdyż można je było jeść w pół roku po upieczeniu). Mężczyźni, jako że właśnie oni w większości byli palaczami, musieli zrezygnować z papierosów oraz alkoholi. Rezy-

gnowano także z przyjemności seksualnych. Praktykowano rozdawanie ubogim resztek ostatnich przedpostnych biesiad, dzieciom chowano najlepsze zabawki, zostawiając tylko te najbardziej zniszczone, a zamiast baśni czytano im żywoty świętych. Kobiety chowały do szaf stroje wyjściowe i na sześć tygodni zdobyły się czarnymi agatami albo drobiazgami z hebanu i onyksu w srebrze. Nie grało się skocznej i wesołej muzyki (polek i mazurków), dopuszczano jedynie granie muzyki smętnej, poważnej (dumki i nokturny).

opr. ks. Rafał Wasielewski

Pieta

**Wyciosana z drewna z zasmuconą twarzą,
na kolanach Syna trzyma nieżywego,
jak Go z krzyża zdjęto, jak Go Matce dano,
jako Ofiarę świętą dawno przewidzianą.
Nie krzyknęła z bólu, nie wydała głosu,
Jej cisza bolesna sięgała niebiosów.
A On na kolanach cały w krwawych ranach
zdaje się Jej szeptać: <O Umiłowana> –
Tak się z sobą zrośli w żółtych słojach drewna,
że nie widać czemu Jego śmierć niepewna,
bo On jakby w duchu z śmierci się weselił,
choć leży bez ruchu, abyście wiedzieli:
na rajskie się gody na krzyżu szykował,
więc Matka na próżno w boleści się chowa.
Przybyli pątnicy i dali Jej kwiaty,
lecz Ona za mękę nie chciała zapłaci.
Ledwo Go zrodziła, już martwego miała,
w drewno się wcieliła, oczy wypłakała.
A On choć próchnieje na matczynym łonie,
lecz świat cały przed Nim zamiera w pokłonie.**

Autor nieznan

Trudne pytania

GORZKIE ŻALE...

W każdą niedzielę Wielkiego Postu śpiewa się w kościele polskim tzw. „Gorzkie Żale”, na dodatek w dziwnie brzmiącym staropolskim języku. W kościołach niemieckich nie jest znana taka forma modlitwy. Jaka jest geneza tego nabożeństwa?

Gorzkie Żale są popularnym zbiorem pieśni o męce Pańskiej śpiewanych we wszystkich kościołach w Polsce, a także na emigracji, podczas Wielkiego Postu w ramach nabożeństwa pasyjnego. Są one nabożeństwem rdzennie polskim. Autor Gorzkich Żalów jest nieznany. Po raz pierwszy ogłosił je drukiem w 1707 r. ks. Wawrzyniec Benik pod tytułem: *Snopek Miry z Ogródu Gethsemańskiego albo żalose Gorzkiej Męki Syna Bożego (...) rozpamiętywanie*. W tym też roku zostały one odśpiewane po raz pierwszy w kościele Świętego Krzyża w Warszawie. Kronikarz tamtych czasów nadmienia, że na to nabożeństwo przyszła cała Warszawa, wszystkie stany i najwyższe władze. Do połowy XIX wieku nabożeństwo upowszechniło się w całej Polsce, głównie dzięki misjonarzom. Do dnia dzisiejszego jest to tradycja wyłącznie polska.

Tekst Gorzkich Żalów zachował oryginalne brzmienie. Nazwa „Gorzkie Żale” pochodzi od pierwszych wyrazów pieśni: *Gorzkie żale przybywajcie, serca nasze*

przenikajcie... Struktura tego nabożeństwa wzorowana jest na modlitwie brewiarzowej. Składa się ono z następujących pieśni: Pobudka, Hymn, Lament duszy nad cierpiącym Jezusem i Rozmowa Duszy z Matką Bolesną. Całość nabożeństwa podzielona jest na trzy warianty odmawiane cyklicznie. W każdą niedzielę Wielkiego Postu odprawia się jedną część.

W śpiewanych pieśniach rozważamy mękę i śmierć Pana Jezusa oraz cierpienia jego Matki, która wiernie towarzyszyła Mu w jego drodze krzyżowej. W tym nabożeństwie wyrażamy naszą miłość wobec Jezusa i naszą wdzięczność dla Niego za to, że z miłości ku Ojcu i ku nam podjął się tak trudnego dzieła zbawienia.

Gorzkie Żale, to obok Drogi Krzyżowej, niezwykle ważne nabożeństwo Wielkiego Postu, które pobudza do refleksji nad istotą cierpienia oraz zadumy nad własnym postępowaniem, gdyż za wielką cenę zostaliśmy odkupieni.

opr. H.K.

Wydawca: Polska Misja Katolicka, Gr. Freiheit 41, 22767 Hamburg, ✉ biuro@pmk-hamburg.de

Redaguje zespół: ks. dr Jacek Bystron, Henryk Koszałka, s. Marta Krzych, ks. Damian Lewiński, Marlena Mallek, s. Janina Słoma, ks. Rafał Wasielewski.

Szata graficzna: Małgorzata Orzechowska. Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania skrótów. Cena: ofiara na pokrycie kosztów druku.

Co dał Kościołowi św. Ignacy z Loyoli?

Św. Ignacy z Loyoli kojarzony jest przede wszystkim, jako założyciel zakonu Ojców Jezuitów, czyli Towarzystwa Jezusowego. Zakon ten był w XVI wieku w Europie znakiem Opatrzności Bożej, gdyż powstrzymał on pochód reformacji przez nasz kontynent.

Sam św. Ignacy urodził się w 1491 roku w zamożnej, baskijskiej rodzinie. Początek jego świeckiej kariery jest typowy dla tamtych czasów: był żołnierzem, szarmanckim dworzaninem, często pojedynkował się, poświęcał czas grom hazardowymi i ... kobietom.

Punktem zwrotnym w jego życiu była poważna kontuzja poniesiona w bitwie, gdy kula armatnia strzaskąła mu prawą nogę. Był bliski śmierci, a rekonwalescencja trwała miesiące. Przykutym do łóżka, nudząc się, zaczął czytać wtedy – z braku innych książek! – Żywot Chrystusa i Żywoty świętych. Wtedy to dokonał Ignacy pierwszego swego „rozeznania duchowego”: zauważył, że kiedy rozmyślał nad światowym życiem, nad swoimi rycerskimi sukcesami, podbojami miłosnymi dawało mu to odczucie zadowolenia, które bardzo szybko – gdy nie podsycał fantazji – ustępowało odczuciu pustki. A gdy rozmyślał o żywotach świętych, kiedy sam wyobrażał sobie, jak ich naśladuje, jakich czynów dokonuje dla Chrystusa to ogarniała go radość, która trwała dalej, nawet gdy o tym już nie myślał. W ten sposób doszedł Ignacy do „rozeznawania duchów”, co stało się początkiem „duchowości ignacjańskiej”. I to właśnie rozeznanie duchów jest podstawowym charyzmatem zakonu jezuitów, którym służył całe Kościołowi.

Zanim jednak doszło do spisania tzw. Reguł rozeznawania duchowego, które

są podstawą do odbycia ćwiczeń duchowych (rekollekcji ignacjańskich), przeszedł św. Ignacy drogę bycia żebrakiem, pielgrzymem do Ziemi Świętej, studenta teologii i filozofii. W tym czasie prowadził on już pierwsze ćwiczenia duchowne, które miały pomóc ludziom w pogłębieniu relacji z Bogiem.

W tym czasie miał wiele razy problemy z inkwizycją, która podejrzewała go o herezję i sekciarstwo. Z tego powodu siedział w więzieniu 11 razy, przyjmował to zawsze z pokorą i spokojem. To jest też ważny rys osobowości tego Świętego: wielkie umiłowanie Kościoła. Wiele lat później, widząc gorszące często zepsucie wśród pasterzy Kościoła, mawiał do swoich współpracowników: „czynów ich nie naśladujcie, ale bądźcie im posłuszni ...”.

W 1548 roku dochodzi ostatecznie do oficjalnego zatwierdzenia przez papieża Pawła III książeczki Reguł rozeznawania duchów, która jest podstawą odbycia ćwiczeń duchowych, zwanych popularnie rekollekcjami ignacjańskimi. Należy tu w tym miejscu wytłumaczyć samo sformułowanie: „rozeznawanie duchów”, które zupełnie mylnie może się nam kojarzyć z tematyką demonologiczną, egzorcyzmami itp.

Rozeznawanie duchów nie ma nic wspólnego z wyżej wspomnianą tematyką. Rozeznawanie duchów jest procesem intelektualnym, myślowym w oparciu o reguły podane przez św. Ignacego. Wiemy przecież, że w świecie duchowym mają na nas wpływ różne rodzaje duchów, również zły duch cały czas „zabiega”, aby nas odciągnąć od postępowania w dobrym. Reguły rozeznawania duchowego mają za cel pomóc nam w rozpoznawaniu różnych pułapek duchowych. I trzeba tutaj też wyraźnie zaznaczyć, że rozeznawanie duchowe nie odbywa się na płaszczyźnie: dobro – zło. Tę płaszczyznę obejmuje rozeznawanie moralne, tzn. przykazania Boże i kościelne. Nie można mówić o „rozeznawaniu duchowym”, gdy ktoś zastanawia się np. nad pójściem na niedzielną mszę świętą. Tu obowiązuje nas rozeznawanie moralne, czyli III przekazanie.

Rozeznawanie duchowe pozwala człowiekowi postępować „od dobrego ku lepszemu” (św. Ignacy).

Dlaczego w ogóle powinniśmy rozeznawać? Jest to zgodne z zaleceniem Pana Jezusa, który mówi: „Módlcie się i czuwajcie”. Papież Jan XXIII powiedział kiedyś trafnie, „że miłość w nas modli się, a inteligencja czuwa”.

Rozeznawania duchowego uczą właśnie rekolekcje ignacjańskie. Są one drogą pogłębionego życia duchowego, służą rozeznawaniu woli Bożej. Przeżywane są w klimacie zupełnego milczenia (również brak komunikacji pozawerbalnej), rekolektant odbywa 3-4 razy dziennie medytację ignacjańską nad Słowem Bożym, raz dziennie spotyka się z kierownikiem duchowym na 15 minutowej rozmowie duchowej. Medytacja ignacjańska jest rodzajem modlitwy nad Pismem Świętym, który pozwala człowiekowi odnieść konkretną sytuację biblijną do swojego życia – Słowo Boże prześwieca moje życie.

Bóg zapraszając człowieka do bliskości z Nim pragnie, aby człowiek wpierw przyjrzał się swojemu życiu, poznał siebie, swoją przeszłość, zranienia. Cytując tu innego wielkiego Świętego: „Zły duch ma do nas przystęp w naszej przeszłości, pamięci i zranieniach” (św. Tomasz z Akwinu).

Dzięki medytacjom ignacjańskim poznaje rekolektant siebie, zyskując przez to większą wolność, aby podążać za Chrystusem. Podstawową bowiem prośbą o owoc każdej medytacji jest modlitwa: „abym Cię Panie bardziej poznał, bardziej pokochał i bardziej naśladował”. Prawda jest taka, że kochać można tylko Tego, którego się poznało. To poznanie prowadzi do miłości, a jedynie miłość jest motywacją do naśladowania Ukochanego. W zasadzie nie ma chrześcijaństwa bez naśladowania Chrystusa, wszystko inne jest popadaniem w kult...

Na całość rekolekcji ignacjańskich (ćwiczeń duchownych) składa się 5 tygodni, etapów, które trzeba odbyć jeden po drugim, w odstępie na przykład roku.

Pierwszym etapem jest tzw. Fundament (5 dni), który wprowadza w medytację, ale przede wszystkim ukazuje fundament wiary, czyli miłość Bożą – i to konkretnie w mojej historii życia.

I tydzień ćwiczeń (ten i następne 8 dni) dotyczy grzechu, ukazaniu jego brzydoty, tzn. konkretne grzechy w moim życiu.

II tydzień dotyczy naśladowania Chrystusa w Jego „świętym człowieczeństwie” (św. Ignacy).

III tydzień, to medytowanie Drogi Krzyżowej i Śmierci Pana.

IV tydzień, to kontemplacja Chrystusa Zmartwychwstałego.

Rekolekcje ignacjańskie są z pewnością interesującą propozycją pogłębienia swych relacji z Bogiem, na „miejscu osobnym, pustynnym”. Sami oo. jezuiti nie dogmatyzują jednakże swych rekolekcji, tzn. nie twierdzą, że jest to jedyna droga

do Nieba (ta wspaniała jezuicka wolność!). Jest wiele dróg w Kościele, a sam św. Ignacy został ogłoszony przez papieża Piusa XI w 1922 roku patronem wszystkich rekolekcji w Kościele katolickim. Prośmy więc: „Święty Ignacy wstawiaj się za nami, abyśmy byli ludźmi otwartym na natchnienie Ducha Świętego, chętnie uczestnicząc we wszelkiego rodzaju rekolekcjach!”

Informacje dotyczące rekolekcji ignacjańskich można znaleźć na stronie: www.jezuici.pl. Polecam też rekolekcje na stronie: www.odnowa.jezuici.pl.

Duchowość ignacjańską dobrze charakteryzuje następujące zdanie św. Ignacego: „Nie obfitość wiedzy, ale wewnętrzne odczuwanie i smakowanie rzeczy nasycą duszę”.

Beata Lutter

Przebaczenie czyni cuda

Okulary Melodii

Żyła sobie kiedyś dziewczynka o imieniu Melodia, która pewnego dnia zachorowała na bardzo dziwną chorobę. Polegała ona na tym, że w sposób nieprzerwany i bezpowrotny dziecko traciło wzrok. Najlepsi profesorowie w dziedzinie okulistyki, pomimo wnikliwych i konsultowanych z innymi lekarzami badań, nie byli w stanie zrozumieć przyczyny powstania choroby. Rodzice dziewczynki byli zrozpaczeni.

Melodia musiała już nosić okulary o bardzo mocnych i grubych szklach, które przypominały denka od butelki. Od czasu do czasu zdejmowała je, by dać odpocząć nosowi i nakładała je na nos Billo, swojego najukochańszego przyjaciela.

Billo był wielkim pluszowym miśkiem o brązowym kolorze, do którego Melodia przytulała się, kiedy była

smutna, i któremu zwierzała się ze wszystkich swoich problemów.

Jednak pewnego dnia, kiedy mu włożyła na nos ciężkie okulary, Billo nagle przemówił:

- Jestem czarodziejem, który może wyleczyć twoje oczy. Czy wiesz, dlaczego one nie chcą więcej patrzeć na świat?

- Nie wiem. Jeżeli jesteś czarodziejem, powiedz mi to!

- Musisz sama odkryć przyczynę, Melodio. Spróbuj sobie przypomnieć, czy ostatnio nie zdarzyło się coś, co pomogłoby ci zrozumieć, skąd się wzięła twoja choroba.

Dziewczynka skoncentrowała się i próbowała usilnie szukać w pamięci, ale nie znalazła nic szczególnego.

- Spróbuj jeszcze raz, Melodio! - namawiał Billo.

Dopiero po kilku godzinach intensywnego myślenia Melodia nagle sobie przypomniała.

Trzy miesiące temu, w niedzielne popołudnie, w czasie odwiedzin u cici, bawiła się razem ze swoim kuzynem Mikołajem. Zdenerwowany jakimś zdaniem, wypowiedzianym przez Melodię, Mikołaj roztrzaskał w drobiazgi porcelanową laleczkę, którą mała bawiła się przy stoliku. Kiedy dziewczynka zobaczyła to, wpadła w straszną rozpacz płakała i wrzeszczała na całe gardło, a co więcej, wypowiadała nawet brzydkie słowa. W końcu wściekła Melodia wydarła się na kuzyna:

- Nie chcę cię już nigdy widzieć!

I właśnie od tego dnia jej wzrok zaczął słabnąć. Kiedy opowiedziała to Billo, ten rzekł:

- No, więc teraz już wiesz, co powinnaś zrobić...

- Tak, wiem. Muszę mu przebaczyć, tak jak uczyła mnie mama.

Dziewczynka usiadła przy stole i zaczęła pisać list do swojego kuzyna. Choć zrobiła wiele błędów ortograficznych, to jednak sens listu był jasny:

„Kochany Mikołaju, przebaczam ci z całego serca. Zapomniałam już o tym, co się zdarzyło i kocham cię tak, jak przedtem...”.

Od tego czasu jej wzrok stał się znowu doskonały i ostry, a grube okulary gdzieś się zapodziały, zniknęły... Kto wie, gdzie zginęły jej straszne okulary?

Melodia odkryła, że obraza i chęć zemsty zmazują drogę duchowi i uniemożliwiają człowiekowi bycie wolnym.

Bruno Ferrero

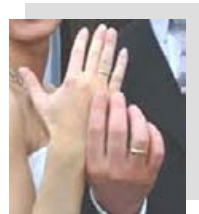
KURS PRZEDMAŁŻEŃSKI

W dniach od 19 do 23 marca 2012 r. odbędzie się w naszej Misji kurs przedmałżeński dla tych wszystkich, którzy zamierzają w najbliższym czasie zawrzeć sakramentalny związek małżeński.

Katechezy dla narzeczonych będzie prowadził dr Mieczysław Guzewicz, członek Rady ds. Rodziny przy Konferencji Episkopatu Polski, p. Katarzyna Król-Stroncsek oraz nasi duszpasterze.

Zapisy odbędą się na pierwszym spotkaniu, w poniedziałek 19 marca 2012 r. o g. 19.45, w kościele św. Józefa (Gr. Freiheit 41, HH-Altona).

Serdecznie zapraszamy.

Religijność w rodzinie

Wielu rodziców starając się zapewnić jak najlepsze warunki bytowe swoim dzieciom, pracuje ponad siły, nie mierząc czasu pracy czy nie myśląc o potrzebie wypoczynku. Chcą, aby przed ich dzieckiem otworzyły się wspaniałe możliwości kształcenia, zdobycia zawodu. Nie zawsze jednak wysiłki rodziców przynoszą spodziewane rezultaty. Czasami ta „wychuchana” młodzież nie potrafi docenić rodzicielskich starań, czasem zaś sami rodzice nie potrafią ustrzec się błędów wychowawczych. Wielu daje z siebie dosłownie wszystko, a nie daje siebie. Nierzadko bywa tak, że dziecko mieszkające w rodzinie czuje się samotnie, bo „rodzice ciągle za czymś biegają” – komentuje swoją sytuację domową pewna gimnazjalistka. Dziecko oczekuje od rodziny więzi uczuciowej, głębokiego kontaktu psychicznego i wartości duchowych.

Bywa, że z biegiem lat role się odwracają i wtedy starsi rodzice próżno oczekują należytego szacunku, wyrozumiałości, cierplivej pomocy czy wdzięczności. Próbują wtedy usprawiedliwiać swoją klęskę tłumacząc się, że przecież dali dzieciom wszystko. Nie przyznają się jednak, że za mało dali siebie. Nie wspominają też, że niezbyt troszczyli się o to, by potomstwu dać Boga. W końcu bowiem brak Boga jako fundamentu życia pomniejsza skuteczność rodzicielskich wysiłków. Młodzież natomiast otrzymuje sygnał, iż życie religijne to tylko marginalna wartość ludzkiego życia.

Każdej współczesnej rodzinie potrzebna jest dogłębna świadomość, że

została wezwana przez Boga do ustawicznego uświęcania swojej wspólnoty domowej. Przejawia się to w naturalnym trudzie rodzicielskim, w radosnym przyjęciu życia i ofiarnym wychowywaniu. Temu wszystkiemu jednak musi towarzyszyć osobiste życie obojga rodziców z Bogiem. Ono tworzy w rodzinie atmosferę potrzebną do rozwoju życia religijnego dzieci. Nie ma dla rodziców większej radości nad tą, gdy zauważą, że ich dziecko zaczyna doceniać potrzebę życia religijnego i tego poszukuje. To z jego głębin będą wyrastały szlachetne postawy moralne.

Rozwój religijności u dorastającego dziecka jest najczytelniejszym sprawdzianem rodzicielskich sukcesów. Z obserwacji najbliższego środowiska należy stwierdzić, iż niewiele jest dzisiaj takich sukcesów wychowawczych. Warto zrobić sobie rzetelny rachunek sumienia z religijnego wychowania młodego człowieka we własnej wspólnotie rodzinnej.

Grażyna Koszałka

Kalendarium Misji

♦ **Występy Moniki Grajewskiej w Hamburgu** – W sobotę i niedzielę 17-18.12. 2011 r. mieliśmy przyjemność gościć w naszej Misji p. Monikę Grajewską, solistkę z Warszawy, która swoim śpiewem ubogaciła liturgię 4. niedzieli Adwentu. W sobotę wystąpiła dla dzieci i rodziców w Parafialnej Szkole Sobotniej, gdzie wykonała polskie kolędy i pastorałki. Po mszach św. i spotkaniach można było zaopatrzyć się w jej najnowsze płyty.

♦ **Ostatki 2012** – W sobotę 4.02. br. odbył się na dużej sali parafialnej przy naszej Misji ostatni w tym roku bal karnawałowy. Udany bal sylwestrowy zachęcił wielu naszych rodaków do wzięcia udziału w kolejnych zabawach. Tym razem na parkiecie dało się zauważyć dużo młodych i rozbawionych twarzy. Jak przystało na „ostatkowy bal”, wśród gości znaleźli się i tacy, którzy przywdziali ciekawe stroje karnawałowe. Wyśmienita zabawa z tańcem, muzyką i w szampańskim nastroju trwała do późnych godzin nocnych. Należą się duże słowa uznania dla bawiących się i dla organizatorów balu, a więc pp. Barbarze i Jerzemu Janek, p. Jolancie Ciszewskiej, p. Grażynie Holewa, p. Ryszardowi Radionoff, pp.

Magdzie i Szymonowi Barańczyk, s. Katarzynie Oleksiej oraz wszystkim, którzy włączyli się w jego przygotowanie.

♦ **Spotkania opłatkowe w Misji** – W styczniu i lutym br. odbyły się w domu parafialnym doroczne spotkania opłatkowe różnych grup działających w naszej parafii, a mianowicie: Koła Kobiet Katolickich, Ruchu Rodzin Szentszackich, Koła Przyjaciół Radia Maryja, Grupy Wsparcia „Wieczernik”. Kręgi Rodzin Domowego Kościoła spotkały się na opłatku przy kościele św. Eryka.

♦ **Konferencja dekanalna** – W czwartek 23.02. br. odbyła się w Hanowerze konferencja pastoralna kapłanów polskich z dekanatu północnego, w której uczestniczyli również nasi duszpasterze.

♦ **Szkolenie Szafarzy Komunii św.** – W dwie kolejne soboty, tj. 25.02. i 3.03.br. odbyło się w ośrodku polonijnym „Concordia” w Dermbach spotkanie formacyjne dla nadzwyczajnych szafarzy Komunii św. W spotkaniu uczestniczyło 12 osób z naszej Misji. Nowymi szafarzami zostali: Mariusz Formella, Piotr Witt, Zenon Aleksandrowicz, Rafał Sienkiewicz i Jan Wilgosz.

Święto patronalne naszego kościoła

W sobotę 17 marca obchodząc będziemy tzw. „odpuść” z okazji św. Józefa, święto patronalne naszego kościoła.

- g. 15.00 – odczyt o tematyce religijnej
- g. 16.00 – wszyscy uczestnicy spotkania zaproszeni są na dużą salę parafialną na kawę i ciasto
- g. 17.00 – msza św. w języku niemieckim i polskim.

Zapraszamy parafian do udziału. Mszy św. w języku polskim o g. 18.30 tego dnia nie będzie!

Sylwester 2011 w naszej Misji

Sobota 31 grudnia 2011 roku, bieganina i poruszenie w domach naszych parafian. Tak wielu z nich wybiera się na bal sylwestrowy. Fryzjer, kreacja, muszka czy krawat? Te myśli od rana zaprzętały głowy „balowiczom”. Jest godz. 20.00, zaraz po wejściu na salę widać porządek organizatorski. Ochrona sprawdza karty wstępu, obsługa na sali lokuje nas na wskazanych miejscach. Sala robi imponujące wrażenie. Wystrój sali świadczy o dobrym smaku organizatorskim. Wzrok pada na stół z tzw. „zimną płytą”. Na widok różnorodnych smakołyków znajdujących się na stole już leci ślinka. Pierwsze wrażenie – będzie dobrze! Orkiestra „Mietek & Ryszard Band” daje tusz i płyną pierwsze melodie – pierwsze pary już na parkiecie. Widać, że tego wieczoru i tej nocy nikt nie będzie się oszczędzał. Około godz. 22.00 witamy naszego proboszcza ks. dr. Jacka Bystrona przybywającego w asyście naszych księży i sióstr zakonnych. Oni też nie oszczędzali się w tańcach, a nawet ks. Rafał był wręcz rozchwytywany przez nasze panie. Jedzenie wymienite, orkiestra nie daje odpoczynku, a nasze panie organizatorki dwoją się i troją. Nawet się nie spostrzeżliśmy i dochodzi godz. 24.00. Stary odchodzi i przychodzi Nowy Rok 2012. Z lampkami szampana, z nieustającymi, serdecznymi życze-

niami – jak w jednej wielkiej rodzinie – witamy ten nowy rok w tak oto miłej atmosferze. Nie mogąc sprostać spożyciu tego wszystkiego, co zaserwowali nam organizatorzy, bawiliśmy się do białego rana. To, jak bal był udany świadczy o tym fakt, że większość par wytrzymała do godz. 5.00 rano.

Dziękując organizatorom za tak świetnie przygotowany bal, już myślimi jesteśmy przy Balu Sylwestrowym 2012. Jesteśmy tego pewni, że taki bal dojdzie do skutku. Dziękujemy Bogu za to, że mamy naszą p. Basię Janek, Panie i Panów, którzy jej tak dzielnie pomagają. Do miłego zobaczenia na zabawach karnawałowych, a także do zobaczenia za rok.

Miły obserwator

Spotkanie opłatkowe Żywego Różańca

Dnia 22.01.br. ponownie spotkali się członkowie Wspólnoty Żywego Różańca, działającej przy naszej Misji. Jak co roku spotkanie rozpoczęło się mszą św. o

godz.15, którą koncelebrował ks. kanonik Jacek Bystron. W słowie skierowanym do zebranych Ksiądz Proboszcz podkreślał ogromne znaczenie modlitwy różańcowej i

całej wspólnoty, nazywając ją skarbem parafii. Wskazywał także na moc różańca i łaski z niego płynące oraz zaufanie wielu parafian niejednokrotnie zwracających się z osobistą prośbą do opiekunów wspólnoty o modlitwę wstawienniczą.

Po uroczystej Eucharystii spotkanie kontynuowano w sali domu parafialnego, gdzie członkowie wspólnoty mieli okazję spotkać się osobiście z opiekunami poszczególnych różańcowych tzw. zelatorami oraz innymi współmodłającymi się we Wspólnocie Żywego Różańca. Odśpiewanie kolędy „Wśród nocnej ciszy” wprowadziło zebranych w poświęcony nastrój bożonarodzeniowy. Następnie głos zabrał ks. kan. Jacek Bystron oraz p. Irena Jurek – główna zelatorka wspólnoty. Po wszystkich przemówieniach i części oficjalnej nastąpiło tradycyjne przełamanie się opłatkiem i degustacja przyniesionych ciast i innych potraw.

Spotkanie było okazją do ponownego osobistego kontaktu z współtwórcami Żywy Różaniec oraz dopełnienia formalności organizacyjnych. Wszystkim zaangażowanym w przygotowanie opłatkowego spotkania składamy serdeczne „Bóg zapłać”.

JAK W RODZINIE – spotkanie opłatkowe na Rahlstedzie

W niedzielę 15.01. br., w znanej już ze swej gościnności salce parafialnej przy kościele „Mariä-Himmelfahrt” (HH-Rahlstedt) spotkaliśmy się na tradycyjnym polskim opłatku. Poprzedzającą spotkanie mszę św., jeszcze w bożonarodzeniowym kolorze zielonym, po polsku i po niemiecku koncelebrowali: proboszcz parafii niemieckiej ks. Hans-Joachim Winkens, proboszcz parafii polskiej ks. dr Jacek Bystron, ks. Roman Fritz oraz nowy kapłan ks. dr Andrzej Kozdroj, dla którego była to msza inauguracyjna.

Podczas mszy św. ks. dr Jacek Bystron przybliżył symbolikę opłatka i przy tak wymownej okazji podziękował serdecznie proboszczowi parafii niemieckiej za życzli-

wość i otwartość dla Polskiej Misji Katolickiej w Hamburgu, co pomaga w umacnianiu „wspólnego gniazda”. Biały, kruchy opłatek, który przecież nikogo nasycić nie zdoła, rozbudza jednak przez fakt dzielenia się nim, potrzebę bliskości, bycia razem w poczuciu pojednania i wspólnoty: „Ludzie gniazda wspólnego łamią chleb biblijny, najtkliwsze przekazując uczucia w tym chlebie” (C.K. Norwid).

Inauguracyjnie, ze specjalnie przygotowanym na czas kolędowania programem wystąpił także podczas mszy św. i w salce chór „pod batutą” ks. Damiana Lewińskiego, z p. Tomaszem Harkotem przy pianinie. Po krótkim powitaniu dostojnych gości: księży, Konsul RP p. Karoliny Kowal-

narodowej kolędy „Adeste Fideles”, ze słynnym, znanym na całym świecie refrenem Venite adoremus (Przybądźcie adorawać). Śpiewaniu kolęd po polsku i po niemiecku towarzyszyły gdzieś w tle głosy dzieci, wyciszone słowa osób starszych, wybuchy radości przy składaniu sobie życzeń. Jak refren powtarzał się odgłos łamanego opłatka – jak w rodzinie.

Dziękujemy gościom i uczestnikom za tak liczne przybycie oraz osobom, które pomogły zorganizować nasze spotkanie.

Organizatorzy

skiej oraz członków rady kościelnej i parafialnej zabrzmiały łącińskie słowa między-

7. rocznica śmierci bł. Jana Pawła II

W poniedziałek 2 kwietnia br. mija 7. rocznica śmierci bł. Jana Pawła II. Z tej okazji zapraszamy wszystkich naszych parafian na mszę św. o godz. 18.15 do katedry hamburskiej „St. Marien” przy Danziger Straße. Po uroczystej liturgii w języku niemieckim z polskimi elementami, udamy się pod pomnik bł. Jana Pawła II, aby odmówić krótką modlitwę.

Serdecznie zachęcamy do wzięcia udziału w modlitwie.

* * *

Planowane pielgrzymki i wyjazdy wypoczynkowe:

1. Wyjazd wakacyjny dla młodzieży do Chorwacji w dniach: 25.06.-7.07.2012 r.
2. Wyjazd wakacyjny dla dzieci do Kudowy Zdrój w dniach: 21.06.-1.07.12 r.
3. Pielgrzymka dziękczynna za beatyfikację Jana Pawła II do Włoch (m.in. Padwa, Rzym, Monte Cassino, San Giovanni Rotondo) w terminie: 28.09.-6.10.2012 r.
4. Wyjazd wypoczynkowy dla chętnych do Chin, Hongkongu, Macau w dniach: 8-22.10.2012 r. Bliższe informacje na naszej stronie internetowej www.pmk-hamburg.de pod tytułem: pielgrzymki i wyjazdy.

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

w dniach 24-28 marca 2012 r.

Sobota – 24.03.12 r.

**Szkoła Sobotnia –
Bürgerweide 33**

Grupa przedpołudniowa

10.20 Rekolekcje dla dzieci kl. 0-3

11.10 Rekolekcje dla dzieci kl. 4-8

12.00 Msza św. z nauką dla dzieci

Grupa popołudniowa

15.10 Rekolekcje dla kl. 1-8

16.00 Msza św. z nauką dla dzieci

18.30 Msza św. z nauką dla dorosłych

20.00 Msza św. z nauką dla młodzieży

20.00-21.00 Okazja do spowiedzi

HH-Altona, St. Joseph

Niedziela – 25.03.12 r.

HH-Altona, St. Joseph

10.15 Msza św. z nauką

11.30 Msza św. z nauką

15.00 Msza św. z nauką dla dzieci

18.00 Msza św. z nauką

HH-Rothenburgsort, St. Erich

HH-Rahlstedt, M. Himmelfahrt

HH-Langenhorn, Hl. Familie

13.00 Msza św. z nauką

16.30 Msza św. z nauką

20.00 Msza św. z nauką

Poniedziałek – 26.03.12 r.

HH-Altona, St. Joseph

10.30 Msza św. z nauką

17.00 Nauka rekolekcyjna dla młodzieży

18.00 Droga Krzyżowa

18.30 Msza św. z nauką

HH-Rahlstedt, M. Himmelfahrt

19.45 Droga Krzyżowa

20.15 Msza św. z nauką

20.00-21.30 Spowiedź

Wtorek – 27.03.12 r.

HH-Altona, St. Joseph

10.30 Msza św. z nauką

17.00 Nauka rekolekcyjna dla młodzieży

18.00 Droga Krzyżowa

18.30 Msza św. z nauką

HH-Rothenburgsort, St. Erich

19.45 Droga Krzyżowa

20.15 Msza św. z nauką

20.00-21.30 Spowiedź

Środa – 28.03.12 r.

HH-Altona, St. Joseph

10.30 Msza św. z nauką

17.00 Nauka rekolekcyjna dla młodzieży

18.00 Droga Krzyżowa

18.30 Msza św. z nauką

HH-NeuAllermöhe, St. Edith-Stein

19.45 Droga Krzyżowa

20.15 Msza św. z nauką

20.00-21.30 Spowiedź

Rekolekcje wygłosi **o. Sławomir Dworek OMI**

* * *

SPOWIEDŹ WIELKOPOSTNA w jęz. polskim w Hamburgu

HH-RAHLSTEDT, OLDENFELDER STR. 25, MARIÄ-HIMMELFAHRT-KIRCHE

- **26.03.12 r.** – poniedziałek **g. 20.15**: msza św. i spowiedź **g.20.00-21.30**

HH-HARBURG, REESEBERG 10, ST. FRANZ-JOSEPH-KIRCHE

- **27.03.12 r.** – wtorek **g. 17.30-19.30**

HH-Rothenburgsort, MARCKMANNSTR. 40, ST. ERICH-KIRCHE

- **27.03.12 r.** – wtorek **g. 20.15**: msza św. i spowiedź **g. 20.00-21.30**

HH-NEU ALLERMÖHE, EDITH-STEIN-PLATZ 1, ST. EDITH STEIN-KIRCHE

- **28.03.12 r.** – środa **g. 20.15**: msza św. i spowiedź **g. 20.00-21.30**

HH-BILLSTEDT, ÖJENDORFER WEG 10, ST. PAULUS-KIRCHE

- **29.03.12 r.** – czwartek **g. 19.00-20.30**

HH-HARBURG, REESEBERG 10, ST. FRANZ-JOSEPH-KIRCHE

- **29.03.12 r.** – czwartek **g. 17.30-19.30**

HH-LOHBRÜGGE, RIEHLSTRASSE 64, ST. CHRISTOPHORUS-KIRCHE

- **30.03.12 r.** – piątek **g. 19.00-20.30**

HH-MÜMMELMANSBERG, OSKAR-SCHLEMMER- STR. 6, ST. STEPHANUS-KIRCHE

- **30.03.12 r.** – piątek **g. 20.30-21.30**

HH-BILLSTEDT, ÖJENDORFER WEG 10, ST. PAULUS-KIRCHE

- **31.03.12 r.** – sobota **g. 20.00-21.00**

HH-HARBURG, MUZEUMPLATZ 4, ST. MARIA-KIRCHE
- **31.03.12 r.** – sobota **g. 10.00-12.00**

HH-NEU ALLERMÖHE, EDITH-STEIN-PLATZ 1, ST. EDITH STEIN-KIRCHE
- **03.04.12 r.** – wtorek **g. 19.00-21.30**

HH-NEUGRABEN, AN DER FALKENBEK 10, HL. KREUZ-KIRCHE
- **03.04.12 r.** – środa **g. 19.15-21.00**

HH-NEUGRABEN, AN DER FALKENBEK 10, HL. KREUZ-KIRCHE
- **04.04.12 r.** – środa **g. 17.30-19.00**

HH-LURUP, JEVENSTEDTER STR. 111, ST. JAKOBI-KIRCHE
- **04.04.2012 r.** – środa **g. 19.00 – 21.00**

Poświęcenie potraw w Wielką Sobotę:

– g. 9.00-14.00 (*co pół godziny*)

HH-Altona, Gr. Freiheit 41, ST. JOSEPH-KIRCHE

– g. 10.00

HH-Rothenburgsort, Marckamannstr. 40, St. Erich-Kirche

– g. 14.00 i g. 15.00 –

HH-Rahlstedt, Oldenfelder Str. 25, MARIA-HIMMELFAHRT-KIRCHE

– g. 14.00 (*w j. niemieckim*), g. 15.00 i g. 16.00 (*w j. polskim*)

HH-Neu Allermöhe (Nettelburg), Edith-Stein-Platz 1, ST. EDITH-STEIN-KIRCHE

W Wielkim Poście zapraszamy na:

• Drogę Krzyżową

- w piątek po wieczornej mszy św. o g. 19.00

- w niedzielę dla dzieci po mszy św. o g. 15.00

• Gorzkie Żale

- kościół św. Józefa – po mszy św. o g. 11.30 i przed mszą św. o g. 17.45

- kościół św. Eryka HH-Rothenburgsort – przed mszą św. o g. 12.45

- kościół Wniebowzięcia NMP HH-Rahlstedt – przed mszą św. o g. 16.15

Polska Misja Katolicka w Hamburgu

Gr. Freiheit 41, 22767 Hamburg, tel. 040/310040, fax: 040/18016453
e-mail: biuro@pmk-hamburg.de; www.pmk-hamburg.de

LITURGIA

MSZA ŚW. W NIEDZIELE I ŚWIĘTA

W każdą niedzielę i święto:

10.15 HH-Altona, St. Joseph-Kirche, Gr. Freiheit 41

11.30 - " -

15.00 - " -

18.00 - " -

13.00 HH-Rothenburgsort, St. Erich-Kirche
Marckmannstr. 40

16.30 HH-Rahlstedt, Mariä-Himmelfahrt-Kirche
Oldenfelder Str. 25

20.00 HH-Langenhorn, Hl. Familie-Kirche,
Tannenweg 24 a

W każdą IV. niedzielę miesiąca:

16.30 HH-Bergedorf Neu Allemöhe, St.
Edith-Stein-Kirche, Edith-Stein-Platz 1

MSZA ŚW. W CIĄGU TYGODNIA

- poniedziałek, środa – g. 19.00

- wtorek – g. 10.30

- czwartek i piątek – g. 8.30 i 19.00

- sobota – g. 16.00 (*szkolna, świąteczna*)
St. Ansgar-Schule, Bürgerweide 33
– g. 18.30 k-ł św. Józefa

SPowiedź – 15 minut przed każdą mszą św.

Nowenna do M.B. Nieustającej Pomocy

środa – g. 18.45

Nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego

piątek – g. 18.45

PORADNICTWO:

Prawnik: poniedziałek i środa od g. 17.00

Poradnia socjalno-psychologiczna: środa
g. 16.00-19.00

Poradnia naturalnego planowania rodziny:
poniedziałek, g. 17.00-19.00

GRUPA MODLITEWNA WSPARCIA „WIECZERNIK”:
sobota g. 15.00

GRUPA AA: tel. 0176-29836180 - Krzysztof

DUSZPASTERSTWO

Telefon do biura t. 310040

Ks. dr Jacek Bystron (proboszcz) t. 18037391

Ks. Damian Lewiński t. 71663813

Ks. Rafał Wasielewski t. 017632546558

Siostry Wspólnej Pracy t. 75062074

BIURO PARAFIALNE

Czynne w dni robocze:

- *przed południem*

poniedziałek – czwartek g. 9.00 – 12.30

piątek g. 9.00 – 12.00

- *po południu*

wtorek g. 14.00 – 16.00

czwartek g. 15.00 – 18.00

KATECHEZA

Dzieci przedszkolne w domu parafialnym:

- niedziela g. 15.50

w St. Ansgar-Schule, Bürgerweide 33:

- sobota g. 9.30 lub 13.30

Parafialna Szkoła Sobotnia – dzieci 5 -14 lat:

St. Ansgar-Schule, Bürgerweide 33:

- sobota g. 9.30-12.30 lub 13.30-16.30

Dzielnica Bergedorf – Neu Allemöhe, St. Edith-Stein-Kirche; katecheza w poniedziałek:

- klasy 0-1, g. 16.00-16.30

- klasa 2, g. 16.30-17.00

- klasa 3, g. 17.00-18.00

- klasy 4-5, g. 16.00-16.45

- klasy 6-8, g. 16.45-17.30

BIBLIOTEKA: zamknięta na czas remontu domu

KOŁO KOBIEC KATOLICKICH: wtorek g. 10.30

RUCH RODZIN NAZARETAŃSKICH: czwartek g. 19.45

GRUPA MODLITEWNA ŹRÓDŁO ŻYCIA: niedziela g.
19.00

KOŁO PRZYJACIÓŁ RADIA MARYJA: 2. środa
miesiąca g. 19.00

RUCH RODZIN SZYNSZTACKICH: 3. środa
miesiąca g. 19.00

KRĄG BIBLIJNY: odwołany na czas remontu domu

GRUPA STUDENCKA: 1. niedziela miesiąca g. 19.00

POLSKA MISJA KATOLICKA HAMBURG-FILIA HARBURG, ks. Maciej Kolanowski, t. 76118211.

Msze św.: g. 8.45 HH-Harburg, (*Reeseberg 10*) i 1. środa miesiąca: g. 19.00 różaniec i msza św.
g. 12.15 HH-Neugraben, (*An der Falkenbek 10*) i 1. czwartek miesiąca: g. 19.00 msza św.

Jasełka w wykonaniu przedszkolaków

W niedzielę 15.01. br. dzieci przedszkolne przedstawiły jasełka. Te cztero- i pięcioletnie maluchy uczęszczające na katechezę do kościoła św. Józefa zostały przygotowane przez s. Janinę i ich mamy. Dla maluchów było to wielkie przeżycie. Ich występ przeplatany wspólnie śpiewanymi kolędami wprowadził bożonarodzeniowy klimat i poczucie wielkiej parafialnej rodziny. Po występie dzieci udały się do sali parafialnej na poczęstunek przygotowany przez rodziców. W miłej, rodzinnej atmosferze spędzono to niedzielne popołudnie.

Występ zespołu „Tabasco”

W sobotę i niedzielę 28-29.01.br. gościliśmy w naszej Misji 6-osobowy zespół instrumentalno-wokalny „Tabasco” z miejscowości Piskorzów (woj. dolnośląskie), który swoim śpiewem ubogacił liturgię niedzielą. Zespół wystąpił na mszach św. w kościele św. Józefa i w kościele św. Eryka wykonując polskie kolędy i pastorałki. Po mszach św. można było zaopatrzyć się w ich najnowszą płytę „Betlejemska nowina”, która w roku 2010 zdobyła w Polsce status złotej płyty.

Spotkanie noworoczne

W czwartek 2.02. br. odbyło się w Misji „spotkanie noworoczne” dla tych parafian, którzy angażują się w działalność charytatywną i posługę liturgiczną w naszej parafii. Najpierw zgromadzono się w kościele św. Józefa na mszy św., aby w liturgiczne święto Matki Bożej Gromnicznej dziękować Bogu za posługę kapłańską i zakonną osób konsekrowanych pracujących w naszej Misji. Po zakończonej liturgii parafianie udali się na dużą salę parafialną, na wspólnie przygotowaną Agapę.

Abp dr Werner Thissen w Szkole Sobotniej

W sobotę 18 lutego br. przybył na zaproszenie ks. proboszcza Jacka Bystrona do Parafialnej Szkoły Sobotniej w Hamburgu ks. abp dr Werner Thissen, metropolita hamburski. Wraz z nim przybyły osoby odpowiedzialne w archidiecezji za pozaszkolne nauczanie religii oraz dyrektor St. Ansgar-Gymnasium, w którym odbywają się zajęcia naszej sobotniej szkoły.

Dostojni Goście spotkali się z rodzicami i ich dziećmi, zapoznali się z funkcjonowaniem naszej szkoły i uczestniczyli w wybranych zajęciach lekcyjnych. Na twarzach Gości dało się zauważyć zdumienie z powodu tak dużej, bo prawie 300 osobowej, grupy uczniów.

Kulminacyjnym punktem wizyty była uroczysta Eucharystia w kaplicy szkolnej celebrowana przez Księdza Arcybiskupa i naszych duszpasterzy – Księdza Proboszcza i ks. Damiana. We mszy św. uczestniczył również Konsul Generalny RP w Hamburgu p. Andrzej Osiak. Mimo, że w prezbiterium zasiadały szczególne osoby naszego Kościoła, to msza św. przebiegała prawie tak samo jak w każdą sobotę. Dzieci żywiołowo i z wielkim entuzjazmem angażowały się w przebieg liturgii. Ksiądz Arcybiskup w słowie skierowanym do dzieci wskazał na ważne elementy łączące polskich i niemieckich katolików; jest nią na pewno postać bł. Jana Pawła II. „Tym najważniejszym jednak, który nas łączy, jest Jezus Chrystus i wspólnie świętowana Eucharystia” – podkreślił Ks. Arcybiskup.

Dostojni Goście byli wyraźnie pod wrażeniem ogromu włożonej pracy, poruszyły ich przede wszystkim ekspresywność i otwartość dzieci podczas spotkania z nimi, zaangażowanie rodziców w działalność szkoły oraz nasza liczebność, niespotykana w warunkach niemieckich.

